

Pécsi Ítéletábra

Az ügy száma: Mf.I.30.042/2020/5. szám

A felperesek:

I. rendű: Név1 (cím1)

II. rendű: Név3 (cím2)

A felperesek képviselője:

Név4 ügyvéd (cím3)

Az alperes:

Név5 (cím4)

Az alperes képviselője:

Név6 kamarai jogtanácsos

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

I. és II. rendű felperesek által 10. sorszám alatt

A per tárgya:

átsorolás és illetménykülönbözet megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék 31.M.70.008/2020/9.

V é g z é s

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, a pert megszünteti, és az ügy iratait áttenni rendeli a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Pécsi Törvényszékhez.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 1995. október 1. napjától, míg a II. rendű felperes 1992. november 16. napjától állt az alperesnél közalkalmazotti jogviszonyban előadó munkakörben. Mindketten rendelkeznek felsőfokú iskolai végzettséggel, azonban a munkakörük betöltéséhez középfokú végzettség elegendő volt, ezért a közalkalmazotti besorolásuk szerint „D” fizetési osztályba tartoztak.
- [2] 2019. február 1. napjától a rendvédelmi szerveknél foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonya az érintett hozzájárulásával rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonnyá alakult át, így a felpereseké is. Az új állománytábla-tervezet a belügyminiszter jóváhagyta,

amely szerint a változás a munkaköröket nem érinthette, a munkaköri feladatok nem voltak megváltoztathatók. A felperesek az új jogviszonyban ügykezelői munkakörbe kerültek, a középfokú munkaköri osztály „A” munkaköri kategória 5. fokozatába sorolták be őket.

- [3] A felperesek keresetükben a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 288/T. § (1) bekezdése szerinti „D” munkaköri osztályba történő besorolásukra, továbbá az I. rendű felperes 384.000 forint, míg a II. rendű felperes 160.000 forint illetménykülönbséget és ezek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, a perköltségben való marasztalása mellett. Álláspontjuk szerint munkakörük betöltéséhez felsőfokú iskolai végzettség szükséges, így annak ellenére, hogy felsőfokú iskolai végzettségük nem szakirányú, az besorolásukat megalapozza. Hivatkoztak arra is, hogy a munkáltató nem egységes szempontok szerint járt el, ezzel az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőségről szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 8. § (t) pontjában foglalt „egyéb védendő helyzet, tulajdonság vagy jellemző” védelmét nem biztosította, amikor az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét nem követte, ezzel a Hszt. 5. §-ában foglaltakat megsértette.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, hogy a felperesek a jogviszonyváltást megelőzően is középfokú iskolai végzettséghez kötött munkakört láttak el, sem a betöltött munkakör tartalma, sem az annak betöltéséhez kapcsolódó követelmények nem változtak, munkakörük nem követeli meg a felsőfokú végzettséget. A felperesek keresetlevelében megnevezett munkatársak által betöltött státuszok felsőfokú végzettséghez kötött besorolási osztályba tartozók voltak korábban és jelenleg is. A felperesekhez hasonlóan titkárnői feladatokat ellátó állománytagok általánosságban középfokú végzettséghez kötött munkakörbe kerültek besorolásra az átalakulás után. A belügyminiszter által jóváhagyott állománytáblázat szerint a felperesek által betöltött ügykezelő munkakör középfokú végzettséghez kötött munkakör, ettől eltérni nem lehet. A felperesek „D” munkaköri kategóriához előírt végzettséggel nem rendelkeznek, figyelemmel a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által betölthető munkakörökről és az azok betöltéséhez szükséges képesítési követelményekről szóló 5/2019. – helyesen: 15/2019. - (III. 11.) ORFK utasítás 5. pontja folytán alkalmazandó 2. számú melléklet IV. cím 1. a) és b) pontjában írt képesítési követelményekre.
- [5] Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét alaptalannak találta, és elutasította. Határozatának jogi indokolásában kifejtette, hogy a felperesek a jogviszony átalakulása előtt a munkaköri leírásuk szerint középiskolai végzettséghez kötött munkakört töltöttek be, besorolásuk a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 61. § (1) bekezdés d) pontja alapján „D” fizetési osztályba tartozott. A felperesek a munkaköri feladataik megváltozására, bővülésére nem hivatkoztak, és a feladatváltozás hiányát támasztotta alá Név7, humánigazgatási szolgálatvezető tanúvallomása is.
- [6] A magasabb osztályba történő sorolás iránti kérelmüket arra alapították, hogy a munkakörük betöltéséhez magasabb szakmai kvalitás szükséges, a feladataik többségét korábban hivatásos tisztek látták el. Az I. rendű felperes az úgynevezett TIAR-ban (Titkos Információgyűjtés Adatkezelési Rendje) rögzít adatokat, dokumentumokat vizsgál felül, és selejtez, statisztikai feladatokat végez, továbbá a bünyügyi igazgató nevében véleményezéseket fogalmaz meg. Név8, az alperes bünyügyi igazgatósága elemző, értékelő osztályának megbízott osztályvezető-helyettese tanúvallomása alapján az I. rendű felperes felsőfokú végzettséghez kötött feladatokat végez, amelyeket a titkos adatkezelés területén szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján képes ellátni. Az elsőfokú bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy valamely feladat ellátásához szükséges képesség nem azonos az iskolai végzettséggel. A TIAR-ban történő munkavégzésnek nem feltétele a felsőfokú iskolai végzettség, mivel azokat a Titkos Információgyűjtés Adatkezelési Rendjével, valamint a „D” és „F” adattárakkal kapcsolatos

feladatokról szóló 35/2018. (VI. 27.) ORFK utasítás mellékletének rendelkezései alapján arra kiképzett, megfelelő képességű közalkalmazott végezheti.

- [7] A II. rendű felperes általános ügykezelői és adminisztratív feladatokat lát el, emellett a TIAR-hoz kapcsolódó pénzügyi feladatokat teljesít. A munkaköre tartalma, munkaköri feladatai tekintetében bizonyítást nem ajánlott fel.
- [8] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 12. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a munka díjazásával kapcsolatban az egyenlő bánásmód követelményét meg kell ugyan tartani, azaz tilos a munkavállaló védett tulajdonságán alapuló különbségtétel, azonban védendő tulajdonságot a felperesek nem jelöltek meg, az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elve nem védendő tulajdonság.
- [9] Kiemelte továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek felsőfokú végzettsége nem munkakörüknek megfelelő szakirányú képesítés, azaz az 5/2019. – helyesen: 15/2019. - (III. 11.) számú ORFK utasítás 5. pont alapján alkalmazandó 2. számú melléklet IV. cím 1. pont a) és b) pontjában a „D” munkaköri kategóriára előírt képesítéssel nem rendelkeznek. Miután a „D” munkaköri osztályba történő besorolás iránti kereseti kérelmet megalapozatlannak találta, az illetménykülönbözet iránti igényt is elutasította.
- [10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítéletnek a kereseti kérelmüknek megfelelő megváltoztatását és az alperes perkölségben való marasztalását kérték. Megsértett jogszabályhelyként az Mt. 42. § (2) bekezdés b) pontját, valamint az Mt. 31. §-a folytán alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:48. §-át, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Riasz tv.) 1. § (6) bekezdését, a Hszt. 288/R. § (3) bekezdését, 288/S. § (1) bekezdését, 288/T. § (1) bekezdését jelölték meg, míg a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés c) pontjában (eltérő jogi következtetés) határozták meg. Sérelmezték az Mt. 12. §-án alapuló másodlagos kereseti kérelmükkel kapcsolatos tanúbizonyítási indítványuk és a II. rendű felperes további tanúbizonyítási indítványa teljesítésének mellőzését, csakúgy, mint a 10. sorszámú jegyzőkönyvre tett észrevételeikre vonatkozó indokolás hiányát, míg az elsőfokú ítélet [25] bekezdésében rögzített megállapítást iratellenesnek minősítették. Fenntartották, hogy a besorolásuk a jogviszonyváltozás után nem felelt meg a Hszt. rendelkezéseinek, és az elsőfokú bíróság ítélete a Kúria EBH2014.M.8. számú döntése folytán az Mt. 12. §-ába ütközik.
- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a felperesek besorolásának módosítását helyesen végezte el az állománytáblázat alapján, a Hszt. 288/W. § (2) bekezdésének és a 15/2019. (III. 11.) ORFK utasításának megfelelően. Az egyenlő bánásmód követelményét sem sértette meg, a felperesek védett tulajdonságot megjelölni nem tudtak, és a bejelentett tanúk velük összehasonlítható helyzetben nem voltak, nem végeztek azonos munkát, nem azonos szakmai területen dolgoztak, a meghallgatásuk sürgősszerű volt. Az elsőfokú bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos munkaügyi perek egyes kérdéseiről szóló 4/2017. (XI. 28.) KMK vélemény, valamint a 24/2018. számú Munkaügyi Elvi Határozatnak megfelelően járt el. Már az ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a felperesek végzettsége nem kapcsolódik a szolgálati helyük szerinti feladatkörükhöz (általános iskolai tanító, illetőleg művelődésszervező), és ezt a kijelentést sem írásban, sem szóban nem cáfolták a felperesek, ezért az elsőfokú ítélet [25] bekezdésében írt ténymegállapítás nem iratellenes.

- [12] A fellebbezés annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet érdemében nem bírálható felül az alábbiak miatt.
- [13] A per tárgyát képező jogviszonyváltozás időpontjában, 2019. február 1. napján hatályos, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 1.§ (1) bekezdése értelmében e törvényt kell alkalmazni a közigazgatási jogviták elbírálása iránti közigazgatási perben. A 4. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy közigazgatási jogvita a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogvita is. Közszolgálati jogviszony a Kp. 4. § (7) bekezdés 3. pontja szerint az állam vagy az állam nevében eljáró szerv és az állam nevében foglalkoztatott személy között munkavégzés, illetve szolgálatteljesítés céljából létesített, a köz szolgálatára irányuló, törvényben meghatározott speciális kötelezettségeket és jogokat tartalmazó jogviszony; ide nem értve a bírák, igazságügyi alkalmazottak, továbbá az ügyészségi alkalmazottak szolgálati jogviszonyát, valamint a munkaviszonyban állók jogviszonyát. A bíróság a közigazgatási jogvitát közigazgatási perben bírálja el, és közigazgatási perben dönt azon közjogi jogvitában, amelynek elbírálását törvény a közigazgatási ügyben eljáró bíróság hatáskörébe utalja a Kp. 5. § (1) és (2) bekezdéséből következően.
- [14] Amennyiben tehát a felperesek közalkalmazotti jogviszonya az alperesnél rendvédelmi igazgatási jogviszonnyá alakult át, úgy jogvitájukban az eljárás a közigazgatási ügyben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik, és a bírósági eljárást a Kp. szabályainak alkalmazásával kell lefolytatni. Ha a felperesek jogviszonya nem alakult át rendvédelmi igazgatási jogviszonnyá, úgy a közalkalmazotti jogviszonyra tekintettel a munkaügyi perre hatáskörrel rendelkező bíróság járhat el a Pp. szabályai szerint. A bírósági hatáskör vizsgálata nélkülözhetetlen, ez adja meg az alkalmazandó eljárási jogot (Kp. vagy Pp.), és jelöli ki az eljáró bíróságot is (Kúria Kfv.39.041/2020/6.).
- [15] Az alperes a Tolna Megyei Rendőr-főkapitány által aláírt, a keresetlevél mellékleteként csatolt határozataival értesítette a felpereseket a jogviszonyuk 2019. február 1-jei hatályú változásáról: a felperesek közalkalmazotti jogviszonya rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonnyá alakult, egyúttal ügykezelő munkakörbe helyezte őket, a középfokú munkaköri osztály, „A” munkaköri kategória 5. fokozatába. A határozatok záró részében feltüntetett jogorvoslati tájékoztató szerint a Hszt. 289/V. § (1) bekezdése és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 13. § (9) bekezdése, 39. § (1) bekezdése, valamint a 41. § (4) bekezdése alapján, a Hszt. 11. § (1) bekezdésének megfelelően van helye a határozatokban foglalt rendelkezések ellen az illetékes közigazgatási és munkaügyi bírósághoz keresettel fordulni.
- [16] Az nem volt vitás a perben, hogy a felperesek közalkalmazotti jogviszonya hozzájárulásukkal rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonnyá alakult át a fentiek szerint a Hszt. 362/E. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, a Riasztó tv. hatálybalépésével, 2019. február 1. napjától kezdődően. A felperesek nem a jogviszony átalakulását, hanem az átalakult jogviszony szerinti besorolásukat és az ahhoz tartozó illetményt tették a jogvita tárgyává.
- [17] A felperesek új jogviszonya, mint rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony, közszolgálati jogviszony, amelyre a Hszt. XXVIII/A Fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyből következően a bíróság előtti jogvitájuk, mint közjogi jogvita, a Kp. hatálya alá tartozik.
- [18] A 2019. május 20. napján indult pert a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azonban tévesen nem a közigazgatási eljárási törvény, hanem a polgári perrendtartás szabályai szerint kezdte el; majd figyelmen kívül hagyta, hogy az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény 204. §-a szerint 2020. április 1. napjától kezdődő hatállyal a Kp. 7. § (1) bekezdés a) pontja értelmében közigazgatási ügyben a közigazgatási kollégiummal működő törvényszék ítélezik első fokon, míg a (2) bekezdés szerint másodfokon a Kúria jár el.

- [19] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 21. § (6) bekezdése értelmében a közigazgatási jogvitákban a törvényszék hatáskörébe tartozó ügyekben első fokon a közigazgatási kollégiummal rendelkező törvényszékek törvényben meghatározott illetékességi területtel járnak el. A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény 3/A. §-a folytán alkalmazandó 4. számú melléklet 6. pontja értelmében a közigazgatási kollégiummal működő Pécsi Törvényszék illetékességi területéhez tartoznak a Tolna megye területén felmerülő közigazgatási jogviták.
- [20] A bírósági rendszer átalakulása után, 2020. április 1. napjától a Szekszárdi Törvényszék nem folytathatta volna tovább a pert, mert közigazgatási kollégiummal nem rendelkezik. A per lefolytatására a fentiek szerint a Pécsi Törvényszéknek van hatásköre és illetékessége ettől az időponttól kezdődően, azonban a Szekszárdi Törvényszék ezt nem ismerte fel, így elmulasztotta a szükséges intézkedések megtételét. Hatásköre hiányának eljárásjogi következményeit a hatáskörváltozás időpontját követően sem vonta le, az eljárást folytatta, és az ügy érdemében ítéletet hozott.
- [21] A másodfokú bíróság ezért a Pp. 379. §-a alapján, figyelemmel a Pp. 370. § (2) bekezdésben írtakra, az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezte, az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés i) pontjára tekintettel megszüntette, és a Pp. 240.§ (3) bekezdése alapján elrendelte az ügy iratainak áttételét a hatáskörrel és illetékességgel bíró, közigazgatási kollégiummal rendelkező Pécsi Törvényszékhez.
- [22] A másodfokú bíróságnak a Pp. 386.§ (3) bekezdéséből következően sem a költségek megállapításáról, sem azok viseléséről rendelkeznie nem kellett.
- [23] A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, mivel az eljárás megszüntetésének és az iratok áttételének az oka már az elsőfokú eljárás során felmerült, azt már az elsőfokú bíróságnak kellett volna vizsgálnia, azaz a másodfokú bíróság a végzését nem elsőfok módjára hozta meg (BDT2020. 4264.).
- [24] A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) számú Kormányrendelet 27. § (1) bekezdése szerint került sor.

Pécs, 2021. április 16.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró

